

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019, declarat de avocatul Victor Dodon în numele inculpatului

Zamurcă Ion XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare, 19.01.2018 – 16.11.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>23.01.2019 – 20.06.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>17.09.2019 – 04.12.2019.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 16 noiembrie 2018, Zamurcă Ion a fost condamnat în baza art. 174 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare, și în baza art. 175 Cod penal la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 5 ani.

La fel, Zamurcă Ion a fost condamnat și în baza art. 177 alin. (2) lit. c) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceia ce constituie 35.000 lei.

Totodată, Zamurcă Ion a fost achitat pe învinuirea în baza art. 171 alin. (2 lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate, XXXXXX, prejudiciului moral în mărime de 10.000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că Zamurcă Ion, în perioada de timp începând cu luna decembrie 2016 și până la 22 iulie 2017, dată la care minora XXXXXX a atins vârsta de 16 ani, continuându-și acțiunile criminale, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, acționând intenționat și contrar faptului că cunoștea cu certitudine că ultima este minoră și nu a atins vârsta de 16 ani, profitând de faptul că victima este o persoană minoră pe care o putea manipula cu ușurință, a întreținut regulat cu aceasta mai multe raporturi sexuale, precum și acțiuni perverse manifestate prin acte oralo-genitale, acțiuni prin care a adus atingere dezvoltării social-morale ale victimei minore.

Tot el, în perioada de timp a lunii decembrie 2016 și până la 22 iulie 2017, dată la care minora XXXXXX a atins vârsta de 16 ani, continuându-și acțiunile criminale, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, acționând intenționat și contrar faptului că cunoștea cu certitudine că ultima este minoră și nu a atins vârsta de 16 ani, profitând de faptul că victima este o persoană minoră pe care o putea manipula cu ușurință, a întreținut în privința acesteia acțiuni perverse, manifestate prin inițierea și purtarea unor discuții cu caracter obscen referitor la raporturile sexuale, precum și punerea la dispoziția victimei a unor materiale pornografice cum ar fi imagini video și filme porno, în scopul de a o convinge și determina pe XXXXXX să întrețină cu el relații sexuale și acțiuni perverse similare celor care erau redată în conținutul acelor materiale pornografice, acțiuni prin care i-a creat victimei minore un disconfort și i-a adus atingere integrității și dezvoltării social-morale ale victimei.

Tot el, în perioada de timp luna decembrie 2016 până la 11 noiembrie 2017, continuându-și acțiunile criminale, acționând intenționat și contrar intereselor lui XXXXXX, despre care cunoștea cu certitudine că este minoră și nu a atins vârsta de 16 ani, profitând de faptul că victima este o persoană minoră pe care o putea manipula cu ușurință, cu ajutorul unui telefon mobil de model HTC a efectuat înregistrarea foto-video a rapoartelor sexuale firești, cât și a acțiunilor perverse la care o supunea pe victima minoră XXXXXX, informații care sunt ocrotite de lege privind viața personală ce constituie secret personal. După care, nedispunând de consimțământul victimei, a difuzat, contrar intereselor acesteia, conținutul acestor imagini foto-video pe rețelele de socializare plasându-le la 11 noiembrie 2017 pe rețelele de socializare „Contacte” și „Instagram”, rețele pe care se poartă atât discuții publice cât și private, având acces persoanele terțe să vizualizeze asemenea imagini, cât și să le stocheze, prin ce a cauzat persoanei minore o daună morală, denigrând și defăimând imaginea și personalitatea acesteia, care au un impact negativ asupra integrității și dezvoltării social-morale ale victimei.

Totodată, Zamurcă Ion este învinuit și de faptul că, în luna decembrie 2016, data exactă nu a fost stabilită de către organul de urmărire penală, în timp ce se întorcea de la discoteca din s. XXXXXX împreună cu prietena sa XXXXXX, născută la XXXXXX, despre care cunoștea cu certitudine că este minoră și are vârsta de doar 15 ani, căreia i-a comunicat că o va duce până acasă în s. XXXXXX cu mijlocul de

transport pe care-l deținea de model „Volkswagen Golf 3”, la un moment dat, pe neașteptate, a cotit și a intrat în livada de prune amplasată la ieșirea din s. XXXXXX, unde, acționând intenționat și violent, a imobilizat-o fizic pe partea vătămată minoră XXXXXX, pe care, contrar voinței și rezistenței opuse de aceasta, cu forța a dezbrăcat-o de haine, după care i-a rupt și lenjeria intimă. Ulterior, continuându-și acțiunile criminale cu scopul satisfacerii poftei sexuale, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra sau de a-și exprima voința în legătură cu vârsta fragedă, a constrâns-o fizic și psihic și cu forța a întreținut un raport sexual forțat, contrar voinței victimei minore.

Acțiunile lui Zamurcă Ion XXXX, de către organul de urmărire penală au fost încadrate în prevederile art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit cu bunăștiință asupra unui minor.

Instanța a reținut că partea vătămată XXXXXX, în prezența reprezentantului legal XXXXXX, în ședința de judecată a declarat că a făcut cunoștință cu inculpatul în luna iunie 2015. Într-o seară, inculpatul a luat-o cu mașina și au mers la discotecă, unde s-au aflat două ore, băuturi alcoolice nu au consumat. Ulterior, s-au pornit acasă cu mașina lui Zamurcă I. de model „Volkswagen Golf” și în apropiere de s. XXXXXX ultimul a cotit spre livadă, la întrebarea de ce a cotit, acesta i-a răspuns că trebuie să vorbească despre relația dintre ei. După aceasta, inculpatul a dat muzica mai încet și a început să o mângâie, spunându-i că o dorește. Și-a dat seama ce dorește el și i-a spus că este prea mică, îl împingea, însă el își continua acțiunile. Dat fiind faptul că inculpatul se afla pe scaunul șoferului, iar ea pe bancheta din față și îi era greu să urce pe ea, acesta a coborât din mașină și a venit la ea, încercând să o convingă să întrețină relații sexuale, spunându-i că o să-i placă. A început să țipe, însă Zamurcă I. a dezbrăcat-o de haine și i-a rupt lenjeria intimă, moment în care a țipat mai tare. După a doua încercare a început raportul sexual, care a durat cel mult două minute, după care a urmat al doilea raport sexual, când deja nu mai putea depune forță, raportul durând jumătate de oră. După aceasta, inculpatul a fotografiat-o și i-a spus că dacă va spune cuiva despre cele întâmplate, va arăta pozele făcute. Se simțea rău și se temea de ce va spune mama ei, a încercat să-i ia telefonul mobil ca să șteargă pozele, însă inculpatul nu i-a permis. Ulterior, după acea seară, Zamurcă I. a contactat-o telefonic și deși nu dorea să discute cu el, a acceptat, dat fiind faptul că-i era frică ca mama să nu afle despre imaginile foto făcute de către inculpat. S-au văzut peste o săptămână și următorul raport sexual de asemenea a avut loc în automobil. Raporturile au continuat timp de un an.

Inculpatul i-a arătat imagini cu conținut pornografic de pe internet, spunându-i că-și dorește și el acțiuni similare celor redată în înregistrările video. Zamurcă I. a înregistrat video, unele rapoarte sexuale întreținute, precum și a efectuat fotografii, motivând că le va păstra doar pentru el.

Inculpatul a sunat-o de mai multe ori și a amenințat-o ca dacă nu va fi împreună cu el, va posta imaginile făcute pe rețeaua de socializare „Instagram” și „Contacte”, după care acesta i-a spus că a publicat imaginile pe rețelele de socializare. A fost influențată psihologic de către Zamurcă I. pentru a convinge-o să întrețină relații sexuale doar la început, fiind șantajată cu pozele. Nu a spus nimănui

despre faptul întreținerii relațiilor sexuale cu inculpatul, până la raportul sexual avut cu ultimul, nu a întreținut relații sexuale cu alți băieți. Zamurcă I. este mai mare decât ea cu cinci ani și de la început era împotriva ca să fie împreună cu un băiat mai în vârstă decât ea. În timpul primului raport sexual, inculpatul a aplicat constrângere față de ea, ținând-o de mâini. Zamurcă I. îi cunoștea vârsta, deoarece i-a spus personal că are 15 ani. A concretizat ca a întreținut cu inculpatul și sex oral în luna iulie 2017.

Martorul XXXXXX a declarat că în vara anului 2015 a fost contactată telefonic de către mama sa, care i-a comunicat că fiica ei XXXXXX se întâlnește cu un băiat mai mare, cu ce nu a fost de acord. A rugat-o pe mama să-i dea numărul de telefon al băiatului, pe care l-a sunat și l-a întrebat câți ani are și ce are în comun cu fiica ei. Acesta a spus că se numește Ion și că într-adevăr are o relație cu fiica ei, de care-i place mult și o să aibă grijă. Nu a fost de acord cu aceasta relație, însă inculpatul a convins-o că totul va fi bine. În toamna anului 2015 a venit acasă și a făcut cunoștință cu Zamurcă I., care venea des la ei și o asigura că totul este bine.

Prin luna noiembrie fiica a sunat-o speriată și i-a spus că vine acasă și nu mai vrea să fie împreună cu Zamurcă I., fiind foarte stresată i-a comunicat că ultimul are niște poze cu un conținut nu prea bun, cu care o șantajează. Fiica i-a arătat două pagini pe o rețea de socializare, una din care era falsă, creată de către Zamurcă I., pe care ultimul posibil va publica acele poze. Într-o zi de sâmbătă, în jurul orei 23.00, a văzut că XXXXXX este nervoasă din motiv că inculpatul a publicat câteva poze, după care a fost telefonată de către fostul soț care a întrebat-o dacă știe ce se întâmplă cu fiica lor. În timpul discuției cu inculpatul acesta i-a aplicat câteva lovituri în regiunea capului și striga să-i dea pace, după ce din mașină au coborât fostul soț și fiica și au chemat poliția. Tot ce cunoaște este din declarațiile fiicei date la poliție. Pe faptul că inculpatul a lovit-o peste față, a scris o plângere la poliție.

Martorul XXXXXXXXXX, a relatat că îl cunoaște foarte bine pe inculpat, cu care nu este rudă, iar XXXXXX este nepoata ei.

În luna iunie, Zamurcă I. a venit și a luat-o pe nepoată și a dus-o pe un deal din s. XXXXXX, a încercat să-i sune însă nu a putut să stea de vorbă cu ei. Văzând că nu poate să dea de nepoată, a telefonat-o pe fiica XXXXXX, care se afla în Italia și i-a explicat situația. Peste jumătate de oră, XXXXXX a telefonat-o și i-a spus că a stat de vorbă cu XXXXXX, care plângea. Într-o zi de duminică din luna iunie, Zamurcă I. a venit la poartă și i-a spus că nepoata stă în centrul satului și se sărută cu un alt băiat. A sunat-o pe XXXXXX care a venit atunci acasă, iar inculpatul fiind agitat, a vrut să o lovească. Ulterior, după cele întâmplate, inculpatul venea și o lua pe XXXXXX, care a început să nu prea vină pe acasă.

Martorul XXXXXX a explicat că XXXXXX este fiica lui, iar pe Zamurcă I. îl cunoaște puțin, nefiind în relații ostile. A văzut pe rețeaua de socializare „Odnoklassniki” pozele publicate de inculpat, de unde a aflat despre relațiile sexuale dintre el și fiica lui. Pe inculpat l-a văzut doar de două ori, când era împreună cu XXXXXX, care la acel moment avea vârsta de 14 sau 15 ani, nu-și amintește sigur. Când a văzut pozele pe internet, a anunțat-o despre aceasta pe fosta soție și fiică. Fiind întrebat, inculpatul a recunoscut că el a publicat pozele, însă nu i-a explicat motivele plasării acestor imagini pe rețeaua de socializare. După ce a văzut pozele, a plecat în sat la Zamurcă I., unde au discutat, după ce a fost chemată poliția.

Inculpatul Zamurcă I., în ședința de judecată vina în comiterea infracțiunilor imputate nu a recunoscut-o explicând că la 22 iulie 2017 a fost la ziua de naștere a XXXXXX și i-a dus flori, iar ultima i-a comunicat că dorește să întrețină relații sexuale cu el. Astfel, primul raport sexual a avut loc la data de 25 sau 26 iulie 2017, când au ieșit la o plimbare și s-au oprit într-o livadă de prune, unde după ce s-au sărutat au avut un raport sexual. După aceasta au început să întrețină relații sexuale de două ori pe săptămână. La începutul lunii august 2017, XXXXXX a venit în sat și s-au dus la el acasă, unde i-a spus că vrea să încerce ceva nou, a vrut să facă sex oral dar i-a fost rușine și i-a zis că altă dată va face. Astfel, ulterior, în altă seară i-a făcut sex oral, fără ca el să insiste să o facă. La data de 27 august, la ziua lui, partea vătămată a fost cu prietenii lui la pădure, după care a rămas câteva zile la el acasă, până pe 28 sau 29 august. XXXXXX a trecut cu traiul la el în luna septembrie, o ajuta financiar, iar mama acesteia refuza să vorbească cu ea, fiind supărată că locuiește împreună cu el. Se înțelegeau foarte bine și au locuit împreună până la sfârșitul lunii octombrie 2017, când s-au certat din motiv că XXXXXX aprecia fotografiile de pe rețeaua de socializare „Odnoklassniki” postate de alți băieți. Într-o zi când era plecat la Chișinău, XXXXXX l-a sunat și i-a spus că a venit mama ei și și-a cerut scuze și dorește ca ele să se împace. Deși la început partea vătămată era împotriva, peste câteva zile s-a împăcat cu mama ei și s-a dus la ea în vizită, însă când a revenit acasă i-a spus că mama ei a încercat s-o convingă să se despartă de el și să încerce să se vadă cu alți băieți. La începutul lunii noiembrie a fost telefonat de către un verișor de-al victimei, care i-a comunicat că a văzut-o pe ultima sărutându-se la școală cu alt băiat.

A întreținut cu partea vătămată primul raport sexual când aceasta avea deja 16 ani, la el acasă, raportul fiind cu voia ultimei, care era virgină, iar acte perverse au fost după două săptămâni, pe 05 sau 06 august 2017, când aceasta avea 16 ani. Cunoaște că data nașterii părții vătămate este XXXXXX. Au fost făcute fotografii și înregistrări video cu telefonul mobil al victimei, însă nu la primul act sexual, ultima însăși i-a transmis aceste înregistrări, pe care după ce i s-a stricat telefonul nu le-a mai avut, deoarece telefonul nu mai poate fi reparat. Nu a memorizat fotografiile pe alte dispozitive, iar după ce i s-a defectat telefonul și-a luat altul nou. În fotografiile transmise de partea vătămată, aceasta era dezbrăcată, au fost efectuate două înregistrări video, una de către dânsul și una de către ea, ambele în timpul raporturilor sexuale, una în timpul cât ultima făcea sex oral. Nu a amenințat partea vătămată ca să întrețină relații sexuale, toate raporturile fiind benevole. Au avut un act sexual în livada din s. XXXXXX, unde nu a dezbrăcat-o forțat și nici nu i-a rupt lenjeria intimă, partea vătămată singură a sărit pe bancheta din spate a mașinii și-l aștepta. A întrebat-o pe XXXXXX despre motivul scrierii plângerii la poliție, la ce aceasta i-a comunicat că mama ei a influențat organele de urmărire penală. Nu-i este cunoscut cum au ajuns pozele făcute de XXXXXX pe rețelele de socializare, iar când s-au certat telefonul lui deja era defectat.

În ședință au fost cercetate și probele scrise, inclusiv procesul-verbal de percheziție din 23.11.2017, raportul de expertiză medico-legală nr. 237-D din 07.12.2017, procesul-verbal de examinare a obiectului din 29.11.2017, procesul-verbal de examinare din 13.12.2017, procesele-verbale de examinare a obiectelor din 26.12.2017.

Instanța a statuat că poziția inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 174 alin. (1), 175 și 177 alin. (2) lit. a) Cod penal este nefondată, ori, o folosește ca pe o metodă de apărare, astfel încercând să se eschiveze de la răspunderea penală.

Reieșind din probele acuzației prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, inclusiv din declarațiile părții vătămate și ale martorilor făcute în cadrul cercetării judecătorești, se confirmă pe deplin faptul că Zamurcă I. a săvârșit infracțiunea prevăzută art. 174 alin. (1) Cod penal, raportul sexual altul decât violul, actele de penetrare vaginală, anală sau bucală și altele, comise asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani.

Probele menționate, fiind cercetate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală din punctul de vedere al concludenței, pertinentei și veridicității lor, demonstrează incontestabil vina lui Zamurcă I., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal.

În scopul calificării corecte a faptelor descrise, instanța de judecată ține cont de următoarele.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 174 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea manifestată prin întreținerea unui raport sexual.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. Motivul comiterii infracțiunii, de cele mai dese ori, este năzuința făptuitorului de a-și satisface necesitățile sexuale.

Instanța a ajuns la ferma convingere privind prezența în acțiunile inculpatului Zamurcă I. a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, lipsind careva probe contrare învinuirii înaintate.

Ori, în ședința de judecată, inculpatul a recunoscut că la momentul când a făcut cunoștință cu partea vătămată în luna aprilie 2016, știa că aceasta avea vârsta de 14 ani, însă a susținut că primul raport sexual a fost întreținut la data de 25 sau 26 iulie 2017, când aceasta avea împlinită deja vârsta de 16 ani. Instanța apreciază critic declarațiile inculpatului, deoarece acesta în ședința de judecată a depus declarații contradictorii și anume, inițial a susținut că primul raport sexual a fost întreținut în livada de pruni, după care deja a declarat că primul raport sexual a avut loc la dânsul acasă, iar în livadă doar s-au plimbat.

Din aceste motive, instanța a considerat că declarațiile inculpatului nu corespund adevărului și contravin întregului volum probatoriu administrat pe parcursul urmăririi penale și examinat în ședința de judecată, cum ar fi declarațiile martorilor date în ședința de judecată sub jurământ, prin care se confirmă faptul, că Zamurcă I. a avut rapoarte sexuale cu XXXXXX, despre care cunoștea faptul că nu are vârsta de 16 ani.

Reieșind din cele menționate, instanța a considerat că corect au fost încadrate de către acuzatorul de stat acțiunile inculpatului Zamurcă I. în baza art. 174 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, materialul probator demonstrează și vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente, discuții cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, determinarea victimei să participe ori să

asiste la spectacole pornografice, punerea la dispoziția victimei a materialelor cu caracter pornografic, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual.

Sub incidența art. 175 Cod penal se află acțiunile cu caracter sexual (altele decât raportul sexual, actul de homosexualitate, satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, precum și oricare alte acte de penetrare vaginală, anală, bucală sau de alt gen) care au fost comise cu consimțământul victimei. În special, noțiunea „acțiuni perverse” include: dezgolirea corpului sau a organelor genitale ale făptuitorului în prezența victimei; dezgolirea corpului sau a organelor genitale ale victimei, însoțită de contemplarea, pipăirea acestora; săvârșirea raportului sexual, a actului de homosexualitate sau a altor acțiuni cu caracter sexual, în condiții anume ca victima să poată urmări aceste acțiuni; discuțiile cu caracter obscen și cinic purtate cu victima referitor la viața sexuală; audierea împreună cu victima a înregistrărilor cu caracter pornografic; vizionarea împreună cu victima a imaginilor de orice gen cu același conținut; lecturarea împreună cu victima a literaturii cu conținut pornografic etc.

Victima infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal poate fi numai persoana de sex feminin sau masculin care la momentul săvârșirii infracțiunii nu a împlinit vârsta de 16 ani. Este obligatoriu ca făptuitorul să nu presupună, ci să știe cu certitudine că la momentul comiterii infracțiunii, victima nu a atins vârsta de 16 ani.

La caz, s-a demonstrat cu certitudine că inculpatul Zamurcă I., profitând de faptul că partea vătămată este o persoană minoră pe care o putea manipula cu ușurință, a întreprins în privința acesteia acțiuni perverse, până la împlinirea de către aceasta a vârstei de 16 ani, manifestate prin inițierea și purtarea unor discuții cu caracter obscen referitor la raporturile sexuale, precum și punerea la dispoziția părții vătămate a unor materiale pornografice cum ar fi imagini video și filme porno, în scopul de a o convinge și determina pe XXXXXX să întrețină cu el relații sexuale și acțiuni perverse similare celor care erau redată în conținutul acelor materiale pornografice.

În acest sens, instanța a reținut că la 23 noiembrie 2017, în urma efectuării percheziției la domiciliul lui Zamurcă I., au fost ridicate trei jurnale și un CD cu conținut pornografic, care au fost examinate în procesele-verbale de examinare din 26.12.2017.

De asemenea, în cadrul declarațiilor făcute în ședința de judecată, inculpatul Zamurcă I., a recunoscut faptul că în timpul relațiilor cu minora XXXXXX, au fost făcute de către ambii înregistrări video cu minora în scene obscene și intime pe telefonul mobil, iar poze de acest gen au fost publicate în rețelele de socializare. Iar, despre vârsta minoră a XXXXXX deja a fost constatat cu certitudine în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată.

Astfel, prin acțiunile lui Zamurcă I., au fost atinse relațiile sociale privind inviolabilitatea, moralitatea și normalitatea vieții sexuale a minorei XXXXXX, manifestate prin manifestarea poftelor sexuale în forme perverse.

De asemenea, instanța a constatat, că prin acțiunile lui Zamurcă I. au fost realizate toate elementele componente de acțiuni perverse, inclusiv și latura obiectivă a infracțiunii manifestată prin săvârșirea acestor acțiuni de către Zamurcă I.

Prin urmare, acțiunile lui Zamurcă I. corect au fost încadrate de către organul de urmărire penală și în prevederile art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, răspândirea informațiilor ocrotite de lege, despre viața personală ce constituie secret personal sau

familial al altei persoane fără consimțământul ei, într-un discurs public, prin mass-media.

Ori, faptul publicării imaginilor foto-video pe rețelele de socializare „Contacte” și „Instagram” a fost confirmat atât de către partea vătămată și martorii audiați în ședința de judecată, cât și de către inculpat, care a susținut că știe că imaginile au fost publicate pe internet, însă nu recunoaște că dânsul le-ar fi răspândit.

Așadar, din probele examinate, nu exista dubii că anume inculpatul a efectuat și răspândit înregistrările foto-video a rapoartelor sexuale firești, cât și a acțiunilor perverse la care o spunea pe partea vătămată minoră XXXXXX, informații care sunt ocrotite de lege privind viața personală ce constituie secret personal, iar declarațiile făcute în ședința de judecată de către Zamurcă I., urmând a fi apreciate critic.

Astfel, obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 177 Cod penal, îl constituie relațiile sociale ce vizează dreptul la viață personală și de familie a individului, iar în cazul dat prin acțiunile sale inculpatul a adus atingere la aceste relații sociale, prin ce a și fost realizată latura obiectivă a infracțiunii incriminate acestuia.

Cât privește învinuirea inculpatului pe art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit cu bună știință asupra unui minor, instanța a concluzionat că de către acuzare nu au fost aduse probe care să confirme **comiterea de către Zamurcă I. a infracțiunii** date.

Ori, din cumul de probe anexat la materialele cauzei rezultă că **fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii** prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică **nu s-a constatat existența faptei** prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Pe acest capăt de învinuire organul de urmărire penală, în afară de declarațiile părții vătămate XXXXXX, nu a prezentat probe care prin coroborarea lor să demonstreze **comiterea de către inculpat a violului** asupra minorei XXXXXX

La stabilirea pedepsei, instanța ținând cont de prevederile art. 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de scopul și motivele faptei, de comportamentul făptuitorului în timpul și după consumarea infracțiunii, de atitudinea acestuia față de faptele comise și urmările survenite, ca deși nu recunoaște vina, regretă cele comise, căindu-se sincer, a concluzionat că corectarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei cu închisoare pentru infracțiunile prevăzute de art. 174, 175 Cod penal, pedeapsă care în temeiul art. 90 Cod penal, urmează a fi suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal - prin aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale.

3. Procurorul în Procuratura raionului Hîncești, Oxana Ungureanu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal la 8 ani închisoare, în baza art. 174 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare, în baza art. 175 Cod penal la 4 ani închisoare și în baza art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, la amendă în mărime de 850 unități convenționale, iar în temeiul art. 84 Cod penal, definitiv, la

12 de închisoare, în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 850 unități convenționale.

Apelanta a invocat că prima instanță incorect l-a achitat pe Zamurcă I. pe art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, reținând drept motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Argumentele instanței vizavi de achitarea lui Zamurcă I. pentru acest capăt de învinuire sunt unele formale și neîntemeiate ori, același volum probatoriu administrat în prezenta cauză penală a fost unul suficient pentru constatarea vinovăției lui pe art. 174 alin. (1), art. 175, art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal.

În această situație, instanța a neglijat depozițiile părții vătămate cât și ale martorilor care au confirmat declarațiile ultimei, comunicând starea victimei ulterior ce a fost abuzat de către inculpat.

Temeiurile instanței care privesc temeinicia achitării pe capătul de învinuire incriminat lui Zamurcă I. conform art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal sunt părtinitoare și eronate, care trezesc suspiciuni în ce privește imparțialitatea instanței de judecată.

La fel, individualizând pedeapsa, instanța neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, fără a indica motivele condamnării cu suspendare condiționată, dar s-a limitat doar la aprecierea drept suficientă a aplicării unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării închisorii, faptul că inculpatul are la întreținere tatăl său cu vârstă înaintată, însă fără a ține cont de gravitatea infracțiunilor incriminate, consecințele grave survenite pentru părțile vătămate ca urmare a săvârșirii infracțiunii de către inculpat și agravarea stării sănătății acestora.

Instanța nu a reținut faptul acțiunii lui Zamurcă I. în raport cu victima minoră a cărei drepturi și interese legitime au fost totalmente ignorate, odată ce acțiunile criminale ale acestuia au avut un impact negativ și asupra dezvoltării ca personalitate a victimei, cât și un impact distrugător asupra corpului ființei umane care fiind la o vârstă tânără a fost supusă unor abuzuri sexuale care au generat consecințe grave pentru victimă.

Instanța, urma să rețină în mod obligatoriu existența unei serii de circumstanțe agravante în acțiunile lui Zamurcă I., fiind necesar aplicarea unei sancțiuni pe măsură să restabilească echitatea socială și să contribuie la realizarea eficientă a garanțiilor procesuale pe care le oferă legislația victimelor minore prin sancționarea și descurajarea unor asemenea fapte criminale periculoase pentru victimă.

3.1. A declarat apel și avocata Lilia Crîșmari, în numele părții vătămate și civile, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b), 174 alin. (1), 175 și 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, la o pedeapsă cu închisoare, fiind admisă integral acțiunea civilă.

Apelanta a indicat că prima instanță a dat apreciere greșită și pretențioasă probelor, faptelor și circumstanțelor cauzei, respectiv, a aplicat greșit legea procesual penală.

Prima instanță formal și superficial a examinat acțiunea civilă în partea prejudiciului material și moral, prin ce a încălcat practica CtEDO, cu referire la art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale

3.2. Apel a declarat și avocatul V. Dodon, cu inculpatul, solicitând casarea sentinței în partea în care ultimul a fost condamnat în baza art. 174 alin. (1), 175 și 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care acesta să fie achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii în acțiunile lui.

Apelanții a invocat că pe capătul de acuzare în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, vinovăția inculpatului este bazată doar pe declarațiile părții vătămate, care sunt contradictorii declarațiilor inculpatului, care susține că primul raport sexual întreținut de el cu partea vătămată a avut loc când aceasta împlinise vârsta de 16 ani, lipsind alte probe în sensul declarării vinovăției acestuia, ori, potrivit art. 24 Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea penală procesuală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Instanța la baza sentinței pune numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. În acest caz sentința de condamnare nu poate fi bazată în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate.

Potrivit alin. (2) art.174 Cod penal, persoana care a săvârșit fapta prevăzută la alin. (1), raportul sexual cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani, nu este pasibilă de răspundere penală dacă este la nivel apropiat cu victima în ceea ce privește vârsta și dezvoltarea fizică și psihică.

Constatat este că vârsta dintre Zamurcă I. și XXXXXX este la nivel apropiat, doar cinci ani diferență, ceea ce pentru întemeierea unei familii ar fi o vârstă excelentă dintre bărbat și femeie.

Cât privește dezvoltarea fizică, se poate spune că, la fel, sunt la un nivel apropiat, iar din raportul de constatare medico-legală și raportul de expertiză se constată că XXXXXX a atins maturitatea sexuală, fapt care îi permite întreținerea unui raport sexual.

La caz, lipsește un raport de expertiză psihiatrico-psihologică, prin care s-ar constata că victima și inculpatul sunt persoane la nivel neapropiat în ceea ce privește vârsta, dezvoltarea fizică și psihică a lor, iar în condițiile art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, efectuarea expertizei era obligatorie în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Potrivit prevederilor procesual penale, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Condamnarea nu poate fi bazată pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019, apelul avocatului și inculpatului a fost respins, ca nefondat.

Au fost admise apelurile declarate de procuror și avocatul Crîșmari L., în numele părții vătămate XXXXXX, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Zamurcă Ion a fost condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal la 6 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite în baza art. 171 alin. (2) lit. b), 174 alin. (1), 175, 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare și amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 35.000 lei, cu executare în penitenciar de tip

semiînchis, de la reținere, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 24.11.2017 până la 16.11.2018.

De la Zamurcă Ion s-a încasat în beneficiul părții vătămate XXXXXX prejudiciul moral în mărime de 50.000 lei și cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 19.697,18 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că prima instanță, corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 174 alin. (1), art. 175, art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptelor și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor incriminate.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la vinovăția inculpatului în comiterea faptelor imputate pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le-a însușit, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea un proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 174 alin. (1), art. 175, art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Pe faptul comiterii infracțiunii de viol prevăzută de art.171 alin. (2) lit. b) Cod penal, verificând probele administrate la urmărirea penală, care au fost verificate în prima instanță, a conchis că la pronunțarea sentinței, instanța nu a ținut cont de prevederile art. 101 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

În acest context, instanța de apel a constatat că Zamurcă I., în luna decembrie anul 2016, data exactă nu a fost stabilită de către organul de urmărire penală, în timp ce se întorcea de la discoteca din s. XXXXXX împreună cu prietena sa XXXXXX, născută la XXXXXX, despre care cunoștea cu certitudine că este minoră și are vârsta de doar 15 ani, căreia i-a comunicat că o va duce până acasă în s. XXXXXX cu mijlocul de transport pe care-l deținea de model „Volkswagen Golf 3”, la un moment dat, pe neașteptate, a cotit și a intrat în livada de prune amplasată la ieșirea din s. XXXXXX, unde, acționând intenționat și violent, a imobilizat-o fizic pe partea vătămată minoră, pe care, contrar voinței și rezistenței opuse de aceasta, cu forța a dezbrăcat-o de haine, după care i-a rupt și lenjeria intimă. Ulterior, continuându-și acțiunile criminale cu scopul satisfacerii poftei sexuale, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra sau de a-și exprima voința, în legătură cu vârsta fragedă, a

constrâns-o fizic și psihic și cu forța a întreținut un raport sexual forțat, contrar voinței victimei minore.

Ulterior, continuându-și acțiunile criminale, cu scopul satisfacerii poftelor sexuale, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra sau de a-și exprima voința în legătură cu vârsta fragedă, a constrâns-o fizic și psihic și cu forța i-a introdus membrul său viril (penisul) în cavitatea vaginală, întreținând un raport sexual forțat, contrar voinței victimei minore.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Zamurcă I. a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit cu bună-știință asupra unui minor.

Instanța de apel a menționat că în ședința instanței de apel inculpatul a indicat că pe episodul art. 171 Cod penal nu este vinovat. Nu a fost vorba de nici un viol. În acea seară după discotecă, în livadă, nu știe ce vârstă avea victima, știe că când a avut primul raport sexual cu ea, avea vârsta de 16 ani, era data de aproximativ 25-26 iunie, trecuse câteva zile de la ziua XXXXXX de naștere. El a întrebat-o dacă dorește să întrețină relații sexuale, dar ea a zis că vrea, doar că îi e frică să nu afle mama ei, el i-a zis că nu va afla. Până la vârsta de 16 ani, victima singură dorea să aibă relații cu el, dar el nu dorea să admită acest lucru.

Examinând probatorul administrat, instanța de apel, a considerat ca dovedită pe deplin și în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi declarațiile date în prima instanță și verificate în instanța de apel a părții vătămate XXXXXX afirmând că își susține declarațiile date la urmărirea penală și în prima instanță, ale martorilor XXXXXX, XXXXXX care, la fel, au relatat că își susțin declarațiile date în prima instanță și la poliție, ale martorului XXXXX, cât și probele scrise ca procesul-verbal de percheziție din 23.11.2017 efectuat la domiciliul lui Zamurcă I., situat în s. XXXXXX, r-nul Hîncești, raportul de expertiză medico-legală nr.237/D din 07.12.2017, procesul-verbal de examinare a obiectului din 29.11.2017, prin care a fost supus examinării telefonul mobil de model „Samsung Grande Neo”, procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.12.2017, prin care a fost supus examinării telefonul mobil de model „Samsung J7”, procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.12.2017, prin care a fost supus examinării a 3 jurnale pornografice și un CD.

Instanța a apreciat ca nefondate declarațiile inculpatului, precum că dânsul nu a comis nici o faptă incriminată în raport cu partea vătămată, acestea fiind date cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, fiind combătute prin probatoriul administrat, iar vinovăția acestuia fiind dovedită pe deplin și confirmată prin ansamblul de probe administrate și cercetate în ședința instanței de apel.

În acest context, instanța de apel a considerat că în acțiunile inculpatului este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de viol, or, raportul sexual a fost confirmat prin declarațiile părții vătămate, care a relatat în cadrul cercetării judecătorești că, într-o seară, inculpatul a luat-o cu mașina și au mers la discotecă, unde s-au aflat două ore, băuturi alcoolice nu au consumat. Ulterior, s-au pornit acasă cu mașina lui Zamurcă I. de model „Volkswagen Golf” și în apropiere de s. XXXXXX, ultimul a

cotit spre livadă, la întrebarea de ce a cotit, acesta i-a răspuns că trebuie să vorbească despre relația dintre ei. După aceasta, inculpatul a dat muzica mai încet și a început să o mângâie, spunându-i că o dorește. Și-a dat seama ce dorește el și i-a spus că este prea mică, îl împingea, însă el își continua acțiunile. Dat fiind faptul că inculpatul se afla pe scaunul șoferului, iar ea pe bancheta din față și îi era greu să urce pe ea, acesta a coborât din mașină și a venit la ea, încercând să o convingă să întrețină relații sexuale, spunându-i că o să-i placă. A început să țipe, însă Zamurcă I. a dezbrăcat-o de haine și i-a rupt lenjeria intimă, moment în care a țipat mai tare. După a doua încercare, a început raportul sexual, care a durat cel mult două minute, după care a urmat al doilea raport sexual, când deja nu mai putea depune forță, raportul durând jumătate de oră.

Ori, aceste declarații, nu pot fi puse la dubii, considerându-le ca fiind veridice, acestea sunt sincere, corespund circumstanțelor cauzei, sunt confirmate prin probele acumulate, în special declarațiile martorilor, precum și raportul de expertiză judiciară nr.237-D din 07.12.2017, prin care s-a stabilit că la momentul examinării părții vătămate, integritatea himenului este deteriorată, se prea poate în perioada de timp arătată de ea, adică cu o perioadă lungă de timp în trecut.

Totuși, din declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, pe care aceasta le-a susținut și în cadrul ședinței instanței de apel, rezultă că primul raportul sexul a fost pe 03 decembrie 2016, când venea de la discotecă și a fost contrar voinței sale.

Instanța de apel a reținut ca fiind pertinente declarațiile martorului XXXXXXX, care este bunica părții vătămate, care a confirmat starea emoțională a părții vătămate, menționând că Zamurcă I. și nepoata ei au început să se întâlnească, a început să o ia pe aceasta pe la discoteci, ea era împotriva deoarece era lege ca minorii să nu plece la discotecă. La început de decembrie 2016, în timp ce victima dormea cu dânsa, avea schimbări în somn, pronunța cuvintele - nu vreau, mă doare, dă-mi pace. Ea a început să o întrebe de ce are comportamentul respectiv, ea îi zicea că nu ține minte.

Referitor la acțiunea adiacentă, care completează latura obiectivă, manifestată prin constrângerea fizică, constrângerea psihică și profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința, în speță, instanța a reținut că inculpatul a comis raportul sexual, aplicând violență fizică și psihică asupra ei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și a-și exprima voința, or, din declarațiile părții vătămate, rezultă că, până la primul raport sexual, s-a întâlnit 4 luni și ceva cu inculpatul. Nu a declarat nimănui că se întâlnește cu acesta. La întreținerea primului raport sexual, Ion i-a promis că nu îi va spune mamei despre raportul sexual. Celelalte rapoarte sexuale cu excepția primului raport au fost făcute cu acordul ei, are în vedere că celelalte rapoarte nu erau ca primul. După primul raport sexual, nu mai era acea iubire, se întâlnea cu el deoarece o șantaja.

Din materialele cauzei se constată evident, că rapoartele sexuale dintre inculpat și partea vătămată au fost fotografiate și filmate, de vreme ce Zamurcă I. neagă faptul că a fotografiat-o pe XXXXXXX, după primul raport sexual forțat avut cu acesta, ținând cont de declarațiile părții vătămate, care a relatat că, după raportul sexual, inculpatul a fotografiat-o și i-a spus că dacă va spune cuiva despre cele întâmplate, va

arăta pozele făcute. Se simțea rău și se temea ce va spune mama ei, a încercat să-i ia telefonul mobil ca să șteargă pozele, însă inculpatul nu i-a permis.

Faptul dat a fost confirmat de partea vătămată în ședința instanței de apel, unde ultima, repetat, a menționat că a avut loc primul act sexual, apoi a făcut poze după primul act sexual și o șantajă că îi va spune mamei în caz că ea va spune cuiva despre ce s-a întâmplat. În acea seară au fost două rapoarte sexuale. Tot atunci a avut loc al doilea raport, nu își amintește cât a durat. Apoi s-a îmbrăcat și a condus-o până acasă.

Constrângerea fizică poate consta în lovire sau în oricare alte acte de violență fizică exercitate asupra victimei pentru a înfrânge împotrivirea acesteia la raportul sexual. Se are în vedere, inclusiv, imobilizarea fizică a victimei sau dezbrăcarea cu forța a acesteia.

La rândul său, constrângerea psihică, exercitată în cazul infracțiunii specificate la art. 171 Cod penal, presupune înfrângerea sau paralizarea rezistenței victimei, concretizată în amenințarea cu aplicarea imediată a violenței fizice, dacă victima nu se va conforma cerințelor făptuitorului.

Deci, asupra părții vătămate a fost aplicată atât, constrângerea fizică, cât și psihică, de vreme ce, în cadrul cercetării judecătorești, a fost confirmat faptul că inculpatul a dezbrăcat-o de haine și i-a rupt lenjeria intimă, moment în care partea vătămată a țipat mai tare, ultima opunând rezistență. În timpul primului raport sexual, inculpatul a aplicat constrângere față de ea, ținând-o de mâini.

Mai mult, după a doua încercare, a început raportul sexual, care a durat cel mult două minute, după care a urmat al doilea raport sexual, când deja nu mai putea opune forță.

La fel, s-a stabilit că partea vătămată a fost influențată și psihologic, având în vedere că, actele sexuale au fost fotografiate și filmate de inculpat chiar la primul raport sexual, acesta amenințând-o că va spune și mamei părții vătămate despre relația avută, or, mama părții vătămate, inițial a fost contra relațiilor dintre inculpat și partea vătămată, care la acel moment era minoră. Cea din urmă în ședința de judecată a relatat că, în vara anului 2015 a fost contactată telefonic de către mama sa, care i-a comunicat că fiica ei se întâlnește cu un băiat mai mare, cu ce nu a fost de acord. A rugat-o pe mama să-i dea numărul de telefon al băiatului, pe care l-a sunat și l-a întrebat câți ani are și ce are în comun cu fiica ei. Acesta a spus că se numește Ion și că într-adevăr are o relație cu fiica ei, de care-i place mult și o să aibă grijă. Nu a fost de acord cu această relație, însă inculpatul a convins-o că totul va fi bine. În toamna anului 2015 a venit acasă și a făcut cunoștință cu Zamurcă I., care venea des la ei și o asigură că totul este bine.

Subsidiar a fost dovedită și latura subiectivă a infracțiunii, și anume intenția, ori, acesta își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea în mod conștient survenirea acestor urmări, în situația în care din declarațiile părții vătămate, date în cadrul urmăririi penale, rezultă că, în perioada când Zamurcă I. era plecat în Federația Rusă, țineau legătură prin skype și a rețelele de socializare. După aproximativ 2 săptămâni, după ce s-a întors din Federația Rusă - octombrie 2016, Zamurcă I. i-a propus să întrețină cu el rapoartele sexuale, spunându-i că o iubește și nu vrea să ducă lipsa de nimic, dacă este în relația cu el. Auzindu-l, partea vătămată s-a supărat pe el și a plecat

acasă. Cu el nu a discutat după propunerea lui două zile, apoi s-au împăcat, inculpatul cerându-și scuze.

Materialul probator indubitabil demonstrează legătura cauzală dintre acțiunile intenționate ale inculpatului Zamurcă I. și consecințele survenite, anume că a întreținut un raport sexual forțat în formă normală cu partea vătămată.

Intenția directă prevăzută la latura subiectivă, ca element constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 171 Cod penal, fiind confirmată, or, Zamurcă I., în luna decembrie 2016, acționând intenționat, fiind conștient de acțiunile sale și urmările prejudiciabile ce pot surveni, urmărind premeditat scopul satisfacerii poftelor sexuale în formă normală cu XXXXXX, aplicând constrângerea fizică și psihică, a întreținut un raport sexual forțat în formă normală cu aceasta.

Cu privire la circumstanța agravantă a infracțiunii specificate, instanța de apel a reținut că inculpatul a comis violul, cu bună-știință asupra unui minor.

Victima violului săvârșit cu bună-știință asupra unui minor trebuie să aibă vârsta între 14 și 18 ani. Mai mult, făptuitorul trebuie să aibă certitudinea privind vârsta victimei, or, în speță, însăși inculpatul a declarat că când a început să se întâlnească cu victima, ea avea 14 ani.

În acest context, sunt declarative afirmațiile inculpatului precum că primul raport sexual cu partea vătămată a avut loc când ultima avea deja 16 ani, la data de 25-26 iunie 2017, or, deși partea vătămată a confirmat că primul raport sexual forțat a avut la data de 03.12.2016, când se întorceau de la discotecă, însăși inculpatul a declarat că când a fost la discotecă, aceasta avea vârsta de 15 ani.

Ori, fiind audiat în prima instanță, inculpatul Zamurcă I. a declarat că primul raport l-a avut într-o seară, aflându-se la partea vătămată, la poartă, s-au dus la plimbare, s-au oprit într-o livadă de prune și au stat până a înnoptat. În timp ce se sărutau, au început să se dezbrace, deoarece își dorea să întrețină relații cu el. Au început să întrețină relații sexuale de două ori pe săptămână.

Dar, deja în cadrul ședinței instanței de apel, inculpatul a menționat că primul raport sexual cu partea vătămată a avut loc la 25-26.07.2017, la el acasă.

Sub aspectul dat, instanța de apel a constatat ca contradictorii și declarative declarațiile inculpatului, or, acesta a încercat să inducă instanța în eroare, în coraport cu veridicitatea celor menționate de partea vătămată, care corespund realității,

În concluzie, instanța de apel a reținut că este demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Zamurcă I. în comiterea infracțiunii art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit cu bună-știință asupra unui minor.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că în cadrul cercetării judecătorești, integral s-a confirmat prezența în acțiunile inculpatului Zamurcă I. a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, în situația în care fapta prejudiciabilă este exprimată în acțiune, prin raportul sexual.

Or, deși inculpatul a negat comiterea unui raport sexual cu partea vătămată până la vârsta de 16 ani, afirmația dată nu corespunde adevărului, de vreme ce însăși XXXXXX a menționat că când a început să se întâlnească în vara anului 2016, Zamurcă I. cunoștea ce vârstă are. La acel moment avea vârsta de 14 ani. După

primul act sexual, rapoartele sexuale cu inculpatul aveau loc în fiecare săptămână până când s-au despărțit, până în luna octombrie 2017.

În cadrul ședinței instanței de apel, din declarațiile lui XXXXXX rezultă că primul raport sexual forțat a avut loc la 03.12.2016, iar restul au fost benevole, acestea durau în fiecare săptămână până când s-au despărțit în luna octombrie 2017.

La caz, s-a reținut procesul-verbal de examinare a telefonul mobil de model „Samsung Grande Neo” din 29.11.2017, care aparține părții vătămate, potrivit căruia au fost examinate mai multe poze în care apar atât partea vătămată, cât și inculpatul în ipostaze intime, iar unele din acestea fiind datate cu anul 2016, 2017, or, partea vătămată a împlinit 16 ani tocmai la data de 22.07.2017, fapt ce denotă că inculpatul a întreținut rapoarte sexuale cu partea vătămată, când de fapt aceasta avea doar 15 ani.

A fost confirmată și prezența în acțiunile inculpatului a laturii subiective a infracțiunii analizate, manifestată prin vinovăție sub formă de intenție directă, cu scopul de a-și satisface necesitățile sexuale de către inculpat.

Ori, fiind obligatoriu ca făptuitorul nu să presupună, ci să știe cu certitudine că la momentul comiterii faptei victima nu a împlinit vârsta de 16 ani. Această certitudine se poate datora cunoașterii anterioare a victimei, aspectului exterior al acesteia, manierei de conduită a victimei etc.

În acest sens, urmând a fi reținut raportul de expertiză judiciară nr. 237-D din 07.12.2011, prin care în urma examinării lui XXXXXX, nu au fost depistate careva anomalii de dezvoltare fizică. Prezența semnelor sexuale secundare denotă faptul că persoana examinată a atins maturitatea sexuală, fapt care permite acesteia întreținerea unui raport sexual.

Prin urmare, deși de fapt, la momentul întreținerii raporturilor sexuale cu minora XXXXXX, inculpatul Zamurcă I. cunoștea cu certitudine vârsta ei, circumstanță ce se probează și prin declarațiile martorilor XXXXXX și XXXXXXX, care este mama și, respectiv, bunica minorei și care i-au comunicat lui Zamurcă I. vârsta lui XXXXXX

Reieșind din cele constate, instanța de apel a conchis că este demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii art. 174 alin. (1) Cod penal - raportul sexual altul decât violul, actele de penetrare vaginală, anală sau bucală și altele, comise asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani.

Cu referire la componența de infracțiune incriminată inculpatului în baza art. 175 Cod penal, instanța de apel a reținut că potrivit declarațiilor minorei XXXXXX, raporturile cu inculpatul au continuat aproximativ un an, până în luna octombrie 2017. În această perioadă, raporturile sexuale au fost făcute din plăcere, inculpatul i-a arătat imagini cu conținut pornografic de pe internet, spunându-i că-și dorește și el acțiuni similare celor redată în înregistrările video.

Deși, partea vătămată minoră a menționat în ședința instanței de apel că la primul raport sexual nu au fost acțiuni perverse, iar în anul 2017, luna august a fost primul raport cu acțiuni perverse, atunci se întorceau de la XXXXXX, în prima instanță, ultima a concretizat că a întreținut cu inculpatul și sex oral în luna iulie 2017.

De asemenea, instanța de apel a reținut ca confirmare în comiterea infracțiunii analizate, procesul-verbal din 26.12.2017, prin care a fost supus examinării 3 jurnale pornografice și un CD, depistate și ridicate în cadrul efectuării percheziției la domiciliul inculpatului.

Astfel, inculpatul Zamurcă I. a profitat de faptul că XXXXXX este minoră, pe care o putea manipula cu ușurință, a întreținut cu acesta acțiuni perverse, până la împlinirea vârstei de 16 ani, manifestate prin inițierea și purtarea unor discuții cu caracter obscen referitor la raporturile sexuale, precum și punerea la dispoziția victimei a unor materiale pornografice cum ar fi imagini video și filme porno.

Mai mult ca atât, însăși inculpatul a recunoscut în cadrul urmăririi penale că XXXXXX i-a făcut sex oral, și nu o singură dată.

Nu poate fi trecut cu vedere și faptul că atât din declarațiile inculpatului, cât și din declarațiile părții vătămate minore, rezultă că ambii au făcut înregistrări video, fotografii ale scenelor obscene și intime pe telefon mobil, care ulterior au fost postate pe rețelele de socializare, iar faptul că XXXXXX era minoră, a fost confirmat prin probe pertinente la caz, cercetate în cauza penală.

Reieșind din cele constate, instanța de apel a conchis că este demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Zamurcă I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, ca acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente, discuții cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, determinarea victimei să participe ori să asiste la spectacole pornografice, punerea la dispoziția victimei a materialelor cu caracter pornografic, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual.

În același context, instanța de apel a constatat cu certitudine că inculpatul Zamurcă I. a comis infracțiunea prevăzută de art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, în situația în care în cadrul cercetării judecătorești a fost confirmat pe deplin că atât inculpatul, cât și partea vătămată minoră, ambii au făcut înregistrări video, fotografii a scenelor obscene și intime pe telefonul mobil.

Totodată, urmând a apreciate critic afirmațiile inculpatului precum că nu el a postat imaginile foto-video pe rețelele de socializare „Contacte” și „Instagram”, ori, inițial din declarațiile lui XXXXXX rezultă că, a încercat în luna iulie să se despartă de inculpat și să iasă cu alt băiat. A ieșit cu acel băiat în centrul satului, el i-a văzut și s-a întors la bunica ei XXXXXX și i-a spus bunică-i că au avut relații cu el și în caz că se va întâmpla ceva, nu este vina lui. Ulterior s-a folosit de imaginele foto, video cu care o șantaja. Le-a plasat pe 11.11.2017 pe „Contacte”, apoi le-a șters, ulterior le-a postat pe „Instagram”, peste câteva ore le-a șters și le-a postat din nou. Datele pe care le-a postat pe ea au afectat-o.

La fel, minora a mai relatat în prima instanță că inculpatul a sunat-o de mai multe ori și a amenințat-o că dacă nu va fi împreună cu el, va posta imaginile făcute pe rețeaua de socializare „Instagram” și „Contacte”, după care acesta i-a spus că a publicat imaginile pe rețelele de socializare.

Așadar, în acest sens, cu privire la faptul că inculpatul nu cunoaște cum au ajuns pozele pe internet, precum că nu el a postat imaginile foto-video pe rețelele de socializare, nu corespund realității, având în vedere că în cadrul urmăririi penale, Zamurcă I. a precizat că în timp ce era cu prietenii lui în or. Chișinău, prietenii lui i-

au cerut telefonul lui de model „Samsung J7,” în care avea pozele cu victima, ca să privească în telefonul lui, el fiind de acord să le dea, cu toate că știa că în telefon avea poze cu XXXXXX când ea îi făcea sex oral. Prietenii, văzând pozele, știau deja că acesta este XXXXXX

Ori, deja în cadrul cercetării judecătorești, în ședința instanței de apel, inculpatul Zamurcă I. a declarat că nimeni din prieteni nu a văzut direct din telefonul lui pozele cu XXXXXX El, poze cu sex oral nu a avut în telefon și a dat telefonul prietenilor lui pentru a suna.

Prin urmare, declarațiile date de inculpat sunt contradictorii, fiind relatate intenționat în vederea evitării răspunderii penale, or, din declarațiile martorului Aman V., rezultă că, fiind tatăl minorei, a văzut pe rețeaua de socializare „Odnoklassniki” pozele publicate de Zamurcă I. de unde a aflat despre relațiile sexuale dintre el și fiica lui. Când a văzut pozele pe internet, a anunțat-o despre aceasta pe fosta soție și fiică. Fiind întrebat, inculpatul a recunoscut că el le-a publicat, însă nu i-a explicat motivul plasării acestor imagini pe rețeaua de socializare.

Deși inculpatul în cadrul cercetării judecătorești, a negat faptul că a plasat imaginile foto-video cu scene obscene și intime pe rețele de socializare, din materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat cu certitudine că anume Zamurcă I., nedispunând de consimțământul victimei, a difuzat contrar intereselor acesteia, conținutul imaginilor foto-video pe rețelele de socializare, plasându-le la 11.11.2017 pe rețelele de socializare „Contacte” și „Instagram”, or, din mesajele telefonice avute dintre inculpat și partea vătămată, anexate la materialele dosarului penal, Zamurcă I. a recunoscu că anume el a postat acestea înregistrări.

În cazul dat, inculpatul i-a cauzat părții vătămate o daună morală, denigrând și defăimând imaginea și personalitatea acesteia, care au un impact negativ asupra integrității și dezvoltării social-morale ale victimei, fapt menționat de acesta în ședința de judecată, menționând că a fost afectată de postarea imaginilor pe internet, în legătură cu situația dată, a avut necesitatea de consiliere psihologică și s-a adresat la psiholog. A fost inițial cu fratele, apoi singură. La psiholog a discutat despre situația prin care a trecut. Referitor la ședințele care urmează să le petreacă pentru a se restabili, a discutat. Erau nevoie inițial de 2 ședințe. Ulterior au avut loc 6 ședințe, necesitatea măririi numărului ședințelor la psiholog era deoarece era afectată psihic și întrevederile cu psihologul o făceau să se simte mai bine.

La fel, în speță, s-a reținut și raportul de evaluare psihologică nr. 192 din 11.05.2018, potrivit căruia „copilul XXXXXX manifestă semne specifice copiilor victime ale violenței sexuale, fizice și emoționale: frici generalizate nevrotice, anxietate sporită, depresie, nesiguranță, neîncrederea în sine, autoapreciere scăzută, atitudine negativă față de propria persoană, sentimente de vină și rușine, dificultăți de relaționare cu alte persoane, semne ale stresului posttraumatic, dificultăți cognitive legate de concentrare a atenției, scăderea interesului față de viața școlară.”

În asemenea circumstanțe, s-a stabilit cu certitudine că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, de vreme ce inculpatul, în opinia instanței de apel, a manifestat acțiunea dată cu intenție directă, în situația în care, rezultă atât din declarațiile inculpatului, cât și a părții vătămate, a martorilor audiați, că inițial relațiile dintre Zamurcă I. și XXXXXX erau prielnice, plăcute, însă cu timpul, în dependență de careva circumstanțe de fapt,

de gelozie, relația acestora a luat sfârșit, iar ca răzbunare, inculpatul Zamurcă I. a difuzat conținutul imaginilor foto-video cu partea vătămată pe rețelele de socializare, pentru defăimarea reputației acesteia.

Ori, o condiție obligatorie a infracțiunii analizate, constituie prezența informației despre viață personală, care este o componentă a vieții sociale, excluzând viața publică, care include: viața intimă, viața familială, viața privată. Viața intimă presupune exercitarea dreptului de singurătate și a dreptului la viața sentimentală. Viața familială ține de relațiile în cadrul familiei, de căsătorie, nașterea copiilor, adopție, desfacerea căsătoriei, partajul bunurilor soților, bugetul familial, dispunerea de către soți de depuneri bănești și alte bunuri comune etc. Viața privată include dreptul la propria imagine, dreptul la nume, situația averii, starea sănătății, faptele săvârșite, concepțiile, opiniile și convingerile personale, atitudinea față de alte persoane, alte fapte din biografia persoanei, care nu trebuie făcute cunoscute publicului.

Reieșind din cele constate, instanța de apel a conchis că este demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Zamurcă I. în comiterea infracțiunii art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, răspândirea informațiilor ocrotite de lege, despre viața personală ce constituie secret personal sau familial al altei persoane fără consimțământul ei, într-un discurs public, prin mass-media

Cu privire la comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 174 alin. (1), art. 175, art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, instanța de apel a considerat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, prima instanță a ținut pe deplin cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerente a ajuns la concluzia necesității numirii inculpatului a pedepsei în formă de închisoare, care răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, anume restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, fiind în limitele prevăzute la sancțiunea normei penale în baza căreia Zamurcă I. a fost condamnat, prin urmare decizia contestată în această parte cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Cât privește pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului, instanța a reținut că sancțiunea art. 171 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 5 la 12 ani.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului Zamurcă I., instanța a reținut caracteristica pozitivă și faptul că inculpatul, anterior nu a fost judecat, iar în calitate de circumstanță care agravează răspunderea, în conformitate cu art. 77 Cod penal, în privința inculpatului, nu s-a identificat.

Respectiv, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, care fac partea din categoria celor grave, a considerat că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea lui, corijarea și reeducarea acestuia va fi

posibilă, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, având în vedere că inculpatul a comis patru infracțiuni, cu intenție, instanța de apel ținând cont de normele sus-menționate, a considerat necesar de a-i stabili pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Zamurcă I., pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, or, la caz, este imposibil de a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, în situația în care acesta a comis mai multe fapte prejudiciabile intenționate cu implicarea unei victime minore, pedeapsa definitivă fiind mai mare de 5 ani închisoare.

Instanța de apel a considerat că anume această pedeapsă în formă de închisoare, cu executare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, pedeapsă ce va fi aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptelor comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

Referitor la acțiunea civilă înaintată pe cauză, instanța de apel reținând prevederile art. 219, 221, 387 Cod de procedură penală, art. 1398 Cod civil, a considerat că acțiunea civilă este întemeiată și justificată în parte privind încasarea prejudiciului moral, ținând cont de faptul că prin infracțiunea săvârșită, inculpatul Zamurcă I. i-a cauzat părții vătămate, un prejudiciu moral, manifestat prin umilirea acesteia, prin rușine, suferințe fizice și retrairi psihice, prejudiciu cauzat demnității și onoarei părții vătămate, or, având în vedere că aceste suferințe fizice și psihice, cât și faptul că imaginile foto-video au fost difuzate pe internet, acestea au fost accesibile la persoane străine, iar ca urmare, XXXXXX a avut nevoie de consiliere psihologică.

Astfel, că suma de 50.000 de lei, încasată de la inculpat cu titlu de prejudiciu moral în beneficiul părții vătămate va fi suficientă pentru a acoperi suferințele morale cauzate victimei, și respectiv va fi o satisfacție echitabilă în raport cu suferințele fizice și psihice cauzate prin infracțiune, la care s-a luat în considerație și starea materială a inculpatului.

Instanța a considerat că urmează a fi admisă și cerința în partea încasării cheltuielilor de judecată, ori reprezentantul legal al părții vătămate, este angajată la muncă în Italia, pentru deplasare avia, precum și pentru traducerea actelor în confirmarea jobului avut în străinătate, a suportat cheltuieli în sumă de 15.697,18 lei, precum ultima a suportat și cheltuieli legate de asistență juridică în sumă de 4000 de lei, astfel de către reprezentantul legal al victimei au fost suportate cheltuieli în sumă totală de 19.697,18 lei, care urmează a fi încasate de la inculpat.

5. Avocatul Victor Dodon a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că, deși partea vătămată se consideră minoră, neatingând vârsta de majorat, examinarea cauzei a avut loc în lipsa reprezentantului legal, ori XXXXXX a fost audiată ca martor, iar reprezentantul legal desemnat doar pentru o singură ședință a fost de fapt o persoană neîmputernicită.

Din declarațiile părții vătămate se constată că raporturile sexuale întreținute de ea cu Zamurcă I. pe toată perioada au fost făcute din plăcere, având intenții serioase, întrucât din plodul relației lor pe viitor să întemeieze o familie.

Precum și din declarațiile lui XXXXXX, rezultă că la început aflând despre prietenia fiicei sale cu Zamurcă I. se împotriva, iar mai apoi, s-a decis să nu se amestece în relațiile fiicei, pentru a nu-i distruge viitorul fetei și precum mai declară la urmărirea penală că fiica i-ar fi spus despre primul raport sexual întreținut de ea cu Zamurcă I. că ar fi fost benevol, iar în timp când i-a întrebat dacă este adevărat, ambii au aplecat capul rușinos.

În cererea personală, prin care solicită recunoașterea ei ca parte vătămată, ultima indică doar motivul întreținerii rapoartelor sexuale cu Zamurcă I. la vârsta de 15 ani, fără să menționeze în cerere despre viol și fără să solicite recunoașterea ei și pe acest capăt de acuzare a lui Zamurcă I. de a fi recunoscută ca parte vătămată.

Greșit instanța de apel a concluzionat că asupra părții vătămate a fost aplicată constrângerea fizică, în situația când lipsește un raport de constatare medico-legal, în sensul demonstrării constrângerii fizice, precum și constrângerea psihică, lipsind un raport de expertiză psihiatrică, prin care partea vătămată să fi fost supusă cercetării în acest sens.

Nu este clar de ce nu s-a anunțat despre viol imediat, dar peste un timp îndelungat.

Cele constatate în raportul de evaluare psihologică nr.192 din 11.05.2018, că victima manifestă semne specifice copiilor victimei ale violenței sexuale, nu sunt clare, de rând ce însăși XXXXXX a declarat că pe Zamurcă I. l-a iubit și precum constată și instanța de apel prin decizia sa din declarațiile lui XXXXXX, raporturile sexuale pe toată perioada au fost făcute din plăcere.

Că între ei a fost dragoste o confirmă de fapt toți martorii cărora instanța le-a dat aprecieri greșite în sensul declarării vinovăției lui Zamurcă I.

Oare cele constatate în raportul de evaluare psihologică nu puteau fi rezultatul implicării lui XXXXXX, mama lui XXXXXX în viața ei personală care până la urmă și-a atins scopul de a o despărți pe fiică de persoana iubită, interzicându-i să se mai vadă cu el, oferindu-i sfaturi de a se întâlni și cu alți băieți, chiar dacă îl mai iubește pe acesta.

Pedeapsa stabilită pe acest capăt de acuzare, este prea aspră, ori pentru viol poate fi aplicată pedeapsă minimă de 5 ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Pe capătul de acuzare în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, vinovăția inculpatului este bazată doar pe declarațiile părții vătămate, care sunt contradictorii declarațiilor lui Zamurcă I., care susține că primul raport sexual întreținut de el cu partea vătămată a avut loc când aceasta împlinise vârsta de 16 ani.

Potrivit alin. (2) art. 174 Cod penal, persoana care a săvârșit fapta prevăzută la alin. (1), raportul sexual cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani, nu este pasibilă de răspundere penală dacă este la nivel apropiat cu victima în ceea ce privește vârsta și dezvoltarea fizică și psihică.

Constatat este că vârsta dintre Zamurcă I. și XXXXXX este la nivel apropiat, doar cinci ani diferență, ceea ce pentru întemeierea unei familii ar fi o vârstă excelentă dintre bărbat și femeie.

Cât privește dezvoltarea fizică, se poate spune că, la fel, sunt la un nivel apropiat, iar din raportul de constatare medico-legală și raportul de expertiză se constată că XXXXXX a atins maturitatea sexuală, fapt care îi permite întreținerea unui raport sexual.

În ce privește, vinovăția inculpatului pe capătul de acuzare adus în baza art. 175 Cod penal, la fel, nu a fost demonstrată, ori, inculpatul a declarat că asemenea acțiuni cu caracter pervers între el și victimă ar fi avut loc după ce ea a împlinit 16 ani, asemenea declarații au fost susținute și de partea vătămată la urmărirea penală, unde dânsa a relatat că asemenea acțiuni ar fi avut loc când deja împlinise vârsta de 16 ani, prin luna august.

Lipsește probe în sensul declarării vinovăției lui Zamurcă I. și pe învinuirea în baza art. 177 alin. (2) lit. c) Cod penal, ori din declarațiile părții vătămate rezultă că relațiile sexuale dintre ea și inculpat, erau fotografiate atât de Zamurcă I., cât și de dânsa personal, astfel nu a fost probat de către cine acestea au fost postate pe rețelele de socializare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, ale părții vătămate XXXXXX, ale martorilor XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, cât și probele scrise ca procesul-verbal de percheziție din 23.11.2017 efectuat la domiciliul lui Zamurcă I., raportul de expertiză medico-legală nr. 237/D din 07.12.2017, procesul-verbal de examinare a obiectului din 29.11.2017, prin care a fost supus examinării telefonul mobil de model „Samsung Grande Neo”, procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.12.2017, prin care a fost supus examinării telefonul mobil de model „Samsung J7”, procesul verbal de examinare a obiectului din 26.12.2017, prin care a fost supuse examinării 3 jurnale pornografice și un CD, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile

art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța indicând clar și argumentat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concluzie prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 174 alin. (1), 175, 177 alin. (2) lit. a) și 171 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Lipsit de temei este și argumentul recurentului că examinarea cauzei în apel a avut loc în lipsa reprezentantului legal al părții vătămate minore, ori, potrivit procesului-verbal al ședinței instanței vizate se constată că XXXXXX a fost audiată în instanța de apel pe 08.04.2019 în calitate de reprezentant legal al părții vătămate (*f.d.36, v.5*), iar pe motivul plecării acesteia peste hotare, în ședința de judecată din 24.04.2019, prin încheiere protocolară, s-a dispus înlocuirea acesteia cu un reprezentat legal desemnat din cadrul DMPDC, Mihalachi N., prin procură (*f.d.28, v.5*), care a fost acceptat de către partea vătămată XXXXXX (*f.d.59-60, v.5*), apelul fiind judecat și în prezența pedagogului Petrova-Cozac Dina, desemnată în bază de procură (*f.d. 21, v.5*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2 – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Victor Dodon, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019, în privința inculpatului Zamurcă Ion XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 decembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun